

ساحات سیاحتی بامیان

Follow us

ترتیب کننده: موسی کهزاد و عبدالله خان ظفری
گرافیک و دیزاین: اسامه نورانی

Bamyan

Touristic Places

☎ 0202106837

✉ marketing.adm@ato.gov.af

🌐 ato.gov.af

ریاست عمومی شرکت امارتی افغان تور

General Directorate of Emirate Afghan Tour Company

Central Office: Kabul, Afghanistan AbdulHaq Square دفتر مرکزی: کابل، افغانستان چهارراهی عبدالحق

Representations: نماینده گی ها:

	ایمیل آدرس Email Address	شماره های تماس Phone	
Herat	Herat.adm@ato.gov.af	0799664949	هرات
Mazar-E-Sharif	Balkh.adm@ato.gov.af	0791820881	مزار شریف
Bamiyan	Bamyan.adm@ato.gov.af	0778838006	بامیان
Nangarhar	Nangarhar.adm@ato.gov.af	0728204931	ننگرهار
Kandahar	Kandahar.adm@ato.gov.af	0711003970	کندهار
Nimroz	Nemroz.adm@ato.gov.af		نیمروز
Ghazni	Ghazni.adm@ato.gov.af	0704931795	غزنی
Badakhshan	Badakhshan.adm@ato.gov.af	0785306622	بدخشان
Nuristan	Nuristan.adm@ato.gov.af	0794793728	نورستان
Paktia	Paktia.adm@ato.gov.af	0704629485	پکتیا
Khost	Khost.adm@ato.gov.af	0778129610	خوست

فهرست مطالب

Table Of Contents

17 17	د يکه ولنک چمن The lawn of Yaka walang	1 1	باميان ديار باستان و شگفت دنيا Bamyan the ancient and wonderful land of the world
18 18	د تاريکک کړک جهيل Tarikak Gazag Lake	2 3	بودا باميان Bamiyan Buddha
19 20	د يکه ولنک څلويښت برجې Forty towers of Yaka wlang	4 5	بند امير Band-e-Amir
21 21	دره اژدر Torpedo Valley	6 8	شهر غلغله The city of Gholghola
22 23	شهر بربر Berber City	10 11	شهر ضحاک Zahhak City
24 25	آثار باستانی گوهرگين Gohar Gin's ancient works	12 13	چهل ستون باميان Forty pillars of Bamiyan
26 26	ساحه باستانی کليگان Kelligan ancient site	14 14	دره فولادی و ککرک Steel valley and Kekark
27 27	محلات اقامتی توریستی در باميان Tourist accommodation in Bamyan	15 15	د چاشت درې جهيل Chasht Valley Lake
28 29	قدیمی ترین رنگ روغنی در باميان The oldest oil paint in the world in Bamiyan	16 16	د آجر دره Ajar valley
30 30	ساحات متفرقه توریستی در باميان Various tourist areas of Bamyan		

نقشه

MAP

بامیان دیار باستان و شگفت دنیا

ولایت باستانی بامیان با مرکزیت شهر بامیان یکی از ولایات مرکزی و مهم ترین ولایات توریستی در افغانستان است که ۲۳۱ کیلومتر به طرف شمال غرب کابل فاصله داشته و ارتفاع این شهر از سطح دریا ۲۵۰۰ و مساحت آن ۱۷'۵۵۵ کیلومتر مربع بوده که تقریباً یک سی و هفتم یا ۲.۶۹٪ کل از مساحت افغانستان را شامل میشود که در دامنه شمالی کوه بابا واقع است. اکثر باشندگان آن را مردم هزاره تشکیل داده که بالهجه و گویش هزاره گی صحبت کرده و تاجیک، پشتون و تاتار نیز در این ولایت سکونت دارد. ولایت بامیان دارای ۸ واحد اداری بوده که شامل مرکز بامیان، یکه ولنگ نمبر ۱، یکه ولنگ نمبر ۲، پنجاب، ورس، کهمرد، سیغان، و شیبیر اند که در این ولایت انواع جاذبه های تاریخ و طبیعی وجود دارد که قلب که به صورت مفصل معرفی می گردد.

Bamyan the ancient and wonderful land of the world

The ancient province of Bamyan, centered in the city of Bamyan, is one of the central provinces and the most important tourist province in Afghanistan, which is 231 kilometers to the northwest of Kabul, and the height of this city is 2,500 above sea level and its area is 17,555 square kilometers, which is approximately 30 And the seventh or 2.69% of the total area of Afghanistan is located on the northern slopes of Baba Mountain. Most of its inhabitants are Hazara people who speak the Hazara dialect and Tajiks, Pashtuns and Tatars also live in this province. Bamyan province has 8 administrative units, which include the center of Bamyan, Yeka Velang No. 1, Yeka Velang No. 2, Punjab, Vers, Kohmard, Sighan, and Shibar. In this province, there are various historical and natural attractions, which is the heart that is introduced in detail.

بودای بامیان

سرخ بت و خنک بت که یادگار آیین بودایی است، صلصال ۵۳ متره و ششماه ۳۵ متره شاهکاری در دل صخره های طبیعی بامیان در قرن ۵ و ۶ حفاری و از مهرات های خاص هنری کار گرفته شده است. در سموح های اطراف آن، اولین رنگ روغنی در جهان و بودای خوابیده در بین آنها دو مجسمه ای عظیم و بینظیر جهانی باعث کشش هزاران توریست در سال میشود. مورخان و جغرافیا دانان و سیاحان و فرهنگ نویسان و شاعران دوره اسلامی همه، تندیسهای غول پیکر بامیان را تندیس صلصال و شمامه و یا سرخ بت و خنک بت نوشته اند که باقوت حموی، شیروانی، هوان تسنگ و سایر کسانی که از این تندیس دیدن کرده اند هر کدام به نحوی در باره آن سخن گفته و نوشته اند.

این مجسمه ها از کابل در حدود ۲۳۰ کیلومتر (۱۴۰ مایل) به طرف شمال غربی بوده و احتمالاً در بین سالهای ۳۰۰ و ۴۰۰ میلادی ساخته شده است. بعضی ها هم با دقت بیشتر میگویند که مجسمه بزرگ بودا (۵۳ متر) در قرن پنجم میلادی و مجسمه کوچک در نیمه دوم قرن سوم میلادی ساخته شده و دکورهای اطراف آن از جمله آشیانه ها در قرن بعدی تراشیده شده اند. اما بعضی باستان شناسان به این باورند که ساخت مجسمه های بودا ۸۰۰ سال قبل از میلاد صورت گرفته که در قرن هجده و نوزده میلادی اکثر اسنادهای تاریخی افغانستان در رابطه به بودای بامیان توسط سلاطین آن زمان نابود شده است.

Buddha

Of Bamiyan

Surkh Bat and Khanq Bat, which are a reminder of Buddhism, Salsal 53 meters and Shahmama 35 meters masterpieces were dug in the heart of the natural rocks of Bamiyan in the 5th and 6th centuries and special artistic skills were used. In the samujs around it, the first oil painting in the world and the reclining Buddha between him, two huge and unique statues in the world, attract thousands of tourists every year. Historians, geographers, travelers, cultural writers, and poets of the Islamic period all wrote the giant statues of Bamiyan as statues of Salsal and Shamame, or Sarkhbat and Khengbat, which Yaqut Hamavi, Shirwani, Huan Tseng and others who visited this statue each. They have spoken and written about it in some way.

امیر بند

د امیر بند د بابا غره په شمالي لمنه کې د بامیانو ښار ته په (۷۵) کیلومترۍ کې شمال لوېدیځ ته او په (۳۴) کیلومترۍ کې شمال ختیځ لورې ته د پکه ولنگ مرکز سره موقعیت لري. (۷۵۰۰۰) هکتاره ځمکه مساحت یې له جیلونو سره جوخت دی او د هیبت بند، قنبر بند، غلامان بند، ذوالفقار بند او د پنیر بند څخه تشکیل شوی دی. دا بند د بحر له سطحې څخه (۲۹۳۲) متره ارتفاع لري، چې په نړۍ کې ساری نلري. د دې بند ژوروالی تر اوسه دقیق نه دی معلوم شوی؛ خو د الماني کارپوهانو د څېړنو له مخې (۶۴) متره ژوروالی لري.

نوموړی بند د ختیځ طول البلد ۱۱-۵۵ او د شمال عرض البلد د هندوکش او بابا غرونو لړۍ په منځ کې موقعیت لري. د دې بند ښکلا د دې سبب شوې ده، چې په (۱۳۸۸) هـ ش کال د جوزا په (۳۰) نېټه د لومړي ملي پارک په نوم ونومول شو.

دې بند (۴۱۰۰۰) هکتاره ځمکه احاطه کړې ده، چې د افغانستان یو ډېر مهم او ښایسته توریستیک ځای بلل کېږي.

Band-E-Amir

Amir Dam is located in the northern foothills of Baba Mountain, 75 kilometers northwest of Bamiyan city and 34 kilometers northeast, with the center of Yaka Wlang. (75,000) hectares of land is surrounded by lakes and consists of Hibat Dam, Qanbar Dam, Ghulaman Dam, Zulfiqar Dam and Paneer Dam. This dam is 2932 meters above sea level, which is the highest in the world.

The depth of this dam has not yet been determined; But according to the research of German experts, it has a depth of 64 meters.

This dam is located between the Hindu Kush and Baba mountain ranges at 17-11-55 east longitude and 17-11-55 north latitude. The beauty of this dam is due to the fact that it was named the first national park on the 30th of Juza in 1388.

This dam covers 41,000 hectares

شهر غلغله

یکی از مراکز باستانی بامیان شهر غلغله است که در قرنهای شش و هفت و پیش از آن، پایتخت شنسبیان یا شیر شاهان بامیان بوده است. بنای این شهر در قله کوهی است و حره ها به منزله کوچه آن دیده میشود و تقریباً دوازده هزار خانه در میان کوه و سنگ ساخته شده اند که در سنه ۶۱۸ ه. ق. ۱۲۲۱ م چنگیز خان آنجا را قتل عام نموده ویران ساخته که مجدداً آنجا را بنا و مرمت نموده و خرابه های آن بعد از واقعه همچنان باقی مانده و بزبان محلی این ویرانه ها را غلغله خوانند. گفتنی است که شهر غلغله به بناهای روی زمینی آن خلاصه نمیشود، بلکه در زیر شهر غلغله مانند شهر ضحاک، یک شهر زیر زمینی دیگر نیز موجود میباشد.

چارلز میسنر رئیس اطلاعات ارتش بریتانیا در هند، در مقاله ای زیر عنوان آثار تاریخی بامیان نوشته است: «مسافری که از بلندی غلغله، مجسمه های عظیم بامیان و مغاره های فراوان اطراف خود را مشاهده می کند، مجذوب مناظر آن گردیده و در تفکر و اندیشه فرو میرود و در ذهن خود ارتباطاتی مجسم میکند. خود منطقه غلغله از تمکین عجیبی برخوردار است. نه [فقط] به خاطر اینکه از عظمت گذشته ها حکایت می کند، بلکه به این خاطر که طبیعت، اسرار آمیزی به آن داده است.

حسین نایل نویسنده معاصر نوشته است: «در حفاریات سال ۱۹۳۱ معلوم گردید که شهر غلغله یکی از مواضع پر اهمیت بامیان بوده است و از لحاظ تاریخی در خور توجه زیاد میباشد. دانشمندان باستان شناس اظهار عقیده کرده اند که این شهر در زمان ملوک شنسبیانیه و احتمالاً توسط ملک فخرالدین به میان آورده شده و حیثیت مرکز حکومت را داشته است و عده زیادی از مردم در سموچ های آن زندگی به سر میبرد هاند.

يك كتاب خطي به نام « فالنامه » که مجموعه‌اي از چند رساله می‌باشد و تاریخ تحریر یکی از رساله‌های آن به ۵۸۳ هـ.م. امارت ملک شمس‌الدین بن فخرالدین تصادف میکند از جمله آثار مکشوفه است. همچنین یک تعداد اسناد خطی که تحریر آنها مربوط به سال‌های اخیر سلطنت شنسبانیها و قبل از حمله چنگیز میباشد و نام جلال‌الدین بن سام [غوری] در یکی از آنها موجود است و تعدادی از پارچه‌های ظروف گلی به رنگ سبز و نوشته کوفی و یک دروازه منقش چوبی که در قسمت فوقانی آن به رسم الخط کوفی «الملک لله» نوشته شده، از آثار به دست آمده می‌باشند.

این یک شهر تخریب شده ای تاریخی است که بقایای عمارت های کهن نقطه ای حساس دید از تمام ساحات بامیان در مرکز بامیان خود نمایی می کند. این شهر بعد از دوره اسلامی مرکز حکومت غزنویان و غوریان بوده و جز از بقایای تاریخی دوره های متعدد میباشد. در سالیان اخیر باستان شناسان در این مکان تحقیقات انجام داده و آثار متفاوت باستانی را کشف کرده اند.

Gholghola City

One of the ancient centers of Bamiyan is the city of Gholghola, which was the capital of Shansabians or lion kings of Bamiyan in the sixth and seventh centuries and before that. The building of this city is on the top of a mountain, and the valleys are seen as its alleys, and almost twelve thousand houses were built between the mountains and rocks in the year 618 AH. In 1221 AD, Genghis Khan massacred and destroyed the place, he rebuilt it and restored it, and its ruins still remain after the incident, and these ruins are called Gholglah in the local language. Its underground is not summarized, but there is another underground city under the city of Gholghle, like the city of Dahhak.

Charles Mason, the head of intelligence of the British Army in India, wrote in an article under the title of historical monuments of Bamiyan: "A traveler who observes the huge statues of Bamiyan and the many caves around him from the height of Ghalgla, is fascinated by its scenery and in thinking and Thought sinks in and imagines connections in his mind. The region of Ghalglah itself has a strange submissiveness, not [only] because it speaks of the greatness of the past, but because nature has given it a mystery."

Hossein Nayel, a contemporary writer, wrote: "During the excavations of 1931, it was found that the city of Gholghla was one of the most important places in Bamyan and it deserves a lot of attention from a historical point of view. Archaeologists have expressed the opinion that this city was built during the reign of Shansbaniye kings and probably by Fakhreddin King, and it had the status of the center of government and many people lived in its surroundings.

A manuscript book called "Falnameh" which is a collection of several treatises and the writing date of one of its treatises coincides with 583 of the reign of King Shams al-Din bin Fakhr al-Din is one of the discovered works. Also, there are a number of handwritten documents whose writing is related to the last years of the Shansabani dynasty and before the campaign of Genghis, and the name of Jalal al-Din bin Sam [Ghori] is available in one of them, and a number of cloths of green flower pots with Kufi writing and a carved door. A piece of wood inscribed in the Kufic script "Al-Malik Lele" on its upper part is from the works obtained.

This is a destroyed historical city, the remains of old mansions are visible from all areas of Bamyan in the center of Bamyan. After the Islamic period, this city was the center of Ghaznavid and Ghorian rule and is one of the historical remains of many periods. In recent years, archaeologists have conducted research in this place and discovered different ancient works.

شهر ضحاک

در بالای تپه‌ی سرخ‌رنگ به ارتفاع ۱۰۰ تا ۱۵۰ متر در دهانه‌ی پای موری در جنوب غرب شش پل و در ۲۱ کیلومتری شرق شهر بامیان، دیوارها و باروهای کهنه و ویرانه‌های وسیعی دیده می‌شود که به نام شهر ضحاک معروف است. قدمت این بنا به پیش از اسلام می‌رسد و مردم محل می‌گویند که شهر ضحاک پایتخت ضحاک ملر دوش بوده است. اما به نظر می‌رسد که پایتخت خود ضحاک در بامیان نبوده، بلکه فرهاد نماینده ضحاک در بامیان حکومت داشته این شهر یک شهر استراتژیکی نظامی بوده که دوراه منتهی به بامیان را با دریای خروشان آن به هم متصل کرده و مقبول‌ترین ساحه تفریحی تاریخی و طبیعی در بامیان است.

زمین العابدین شیروانی سیاح سده یازدهم هجری، در همین ناحیه از غار شگفت آوری به نام غار ضحاک نیز پرده برداشته و نوشته است: «در چهار فرسخی شرق بامیان غاری است که سیاحان جهان و مساحان زمان در هیچ جایی چنین غاری نشان نداده‌اند. نگارنده احوال آن غار را در هیچ تاریخی ندیده و از هیچ کس حقیقت آن را شنیده است. آنچه با چشم دیدم یکی از هزار و اندکی از بسیار است.

در سال هزار و دو صد و بیست و یک [هجری] به همراه حاکم آن نواحی با شانزده نفر ملازم، که چهار نفر آنها کاه برداشته که وقت رفتن بریزند که هنگام برگشت، راه گم نشود، و هشت نفر آذوقه و غذا و دو نفر هیزم و دو نفر دیگر روغن و چراغ را گرفته بودند، با سازمان تمام داخل غار شدیم و مدت سه روز گشتیم، تمام آن غار را ندیده بیرون آمدیم. آن اندازه که مشاهده شد، نزدیک دوازده هزار خانه و هزار باب دکان بود که دارای چندین چهارسوق‌های عالی و صفه‌های منبع بود و همگی به طرز بدیع و بی نظیر و بسیار زیبا و به نهایت دلکش و با نظم و ترتیب ساخته شده بودند. در واقع خرد خورده‌دان از دیدن چنان غاری در سنگلاخ، از حیرت مدهوش و عقل دقیق نگر از شنیدن چنین آثاری در وادی عبرت بیهوش می‌شود. عجب تر آنکه آن غار بسیار تار و تاریک و مغربش بدوره انحصار است. اکنون در میان مردم به غار ضحاک مشهور است.

Zahak City

On top of the red hill at a height of 100 to 150 meters in the mouth of Pai Mori in the southwest of Shesh Pol and 21 kilometers east of Bamyan city, you can see old walls and ramparts and vast ruins, which is known as the city of Zakhak. This building dates back to before Islam and the local people say that the city of Dahhak was the capital of Dahhak Mardosh. But it seems that the capital of Zakhak itself was not in Bamyan, but Farhad, the representative of Zakhak, ruled in Bamyan. This town was a strategic military city that connected the two roads leading to Bamyan with its raging sea, and it is the most acceptable historical and natural recreation area. It is in Bamyan.

Zain al-Abidin Shirwani, a traveler of the 11th century of Hijri, also uncovered an amazing cave called Dahhak Cave in the same area and wrote: "There is a cave four miles east of Bamyan that the travelers of the world and the explorers of time have not shown such a cave anywhere. The writer has not seen the conditions of that cave in any history and has not heard the truth about it from anyone. What I saw with my eyes is one of a thousand and a few of many.

In the year one thousand two hundred and twenty one [Hijri], together with the ruler of those regions, he was accompanied by sixteen people, four of whom took straw to spread when leaving so that the way would not be lost when returning, and eight people provided food and two people Firewood and two other people had taken the oil and the lamp, we entered the cave with the whole organization and searched for three days, we came out without seeing the whole cave. As far as was seen, there were nearly twelve thousand houses and one thousand shophouses, which had several excellent four-squares and forbidden rows, and all of them were built in an original and unique, very beautiful and extremely attractive and orderly manner. . In fact, a wise man is stunned to see such a cave in the rock, and a careful mind faints to hear such works in the valley of Ebrat. It is even more surprising that that cave is very dark and dark and its west is exclusive. Now it is known as Ghar Zakhak among the people.

چهل ستون بامیان

ولایت بامیان از نگاه زمین شناسی از موادی بنام "کنگلو مرا" که مخلوطی از سنگ ریزه ها و گل خط الراس می باشد ساخته شده و نظر به همین خاصیت از نظر ساختمانی و طبیعی جای مناسب برای کندن مغاره و پناه گاه و زیست انسان های ماقبل تاریخ بوده اند. یکی از مهم ترین و قدیمی ترین سکونت گاه انسان اولیه در بامیان غاری بنام چلستون است که در یک کیلو متری غرب بودای (۵۳) متره یا صلصال در کنار سرک بامیان و یکه و لنگ قرار دارد که از نظر تحقیقاتی و مشاهده تورستان دسترسی به آن ساده و آسان می باشد.

این غار بسیار وسیع است و با داخل شدن در داخل آن دالان ها و رهره های طولانی و جداگانه و متعدد تقسیم شده که هر دالان از دالان دیگر توسط پایه ها و ستون سنگی جدا می شود. در کف مغاره هنوز اثری از استخوان های حیوانات مختلف پر است و رفتن به این غار به دلیل وجود راهرو های زیاد و دالان های متعدد بدون راه بلد سخت و بدون چراغ دستی قوی غیر ممکن است. تاکنون مطالعات و تحقیقات عمیق و دقیق برای کشف و راز و رمز نهفته و نحوه زندگی ساکنان آن صورت نگرفته و باید مطالعاتی زمین شناسی، دیرینه شناسی، زیست شناسی و گیاه شناسی باید صورت بگیرد تا ابعاد متنوع آن برای محققان و تورستان تحقیقاتی روشن گردیده و تاریخ و فرهنگ دیرینه مردم بامیان از آن و در اختیار مردم و دنیای جدید قرار گیرد.

Forty pillars of Bamiyan

From a geological point of view, Bamiyan province is made of a material called "conglomerate", which is a mixture of pebbles and mud from the ridge, and due to this property, it is a suitable place for digging caves and shelters and prehistoric humans. have been. One of the most important and oldest settlements of early humans in Bamiyan is a cave called Chelston, which is located one kilometer west of Buda (53) meters or Salsal, next to Bamiyan and Yake and Lang road, which can be accessed by tourists from the point of view of research and observation. It is simple and easy.

This cave is very wide and by entering inside it is divided into long and separate and numerous corridors, each corridor is separated from the other corridors by pillars and stone pillars. The floor of the Henon cave is filled with the bones of various animals, and it is impossible to go to this cave without a strong hand-held flashlight due to the presence of many corridors and corridors. So far, deep and detailed studies and researches have not been done to discover the hidden secrets and the way of life of its inhabitants, and studies of geology, paleontology, biology and botany should be done to clarify its various dimensions for researchers and research tourists. The ancient history and culture of the people of Bamiyan should be available to the people and the new world.

دره فولادی و ککرک Steel valley and Kekark

یکی از مراکز باستانی بامیان دره فولادی است که در اوایل اسلام محل قصر سلطنتی بوده است. این دره زیبا در ۸ کیلومتری جنوب غرب تندیس بودا با دره های زیبا و خم و پیچ قرار گرفته که نهایت به قله ای شاه فولادی خاتمه می یابد. بلند ترین قله با ارتفاع ۵۱۴۳ متر و حوض های یخچالی زیبا و کوه های مرتفع و سرسبز جای دیدنی و تماشایی است. دره ای قاضان یکی از فضا های سرسبز این دره میباشد که بیشترین توریست را به خود جاذبه و دره فولادی به دره های متعددی تقسیم شده که هر کدام جاذبه ای خاص خود را دارد و در دهانه آن مغاره و ساحات باستانی نیز وجود دارد که بنام شهرک شاهای یاد می گردد. در نزدیک دره ای فولادی دره «ککرک» در جنوب شرق دره بامیان واقع بوده و یکدسته معابد مهم بودایی وجود دارند که در مرکز آنها، در یک طاقی که از تزیینات رنگ زینت یافته بود، هنوز هم یک بت ده متری ایستاده است که در دره ککرک موجود اند. به عقیده ابوالفضل حایز دوازده هزار سموچ در دره ای فولادی و ککرک وجود دارند که همه جایگاه زبستی در انسان های قدیم را درین مغاره ها نشان میدهد.

One of the ancient centers of Bamiyan is Dara Foulidi, which was the place of the royal palace in the early days of Islam. This beautiful valley is located 4 kilometers southwest of the Buddha statue with beautiful and winding valleys, which finally ends at the peak of Shah Fuladi. The highest peak with a height of 5143 meters and the Ziya glacier ponds and high and green mountains are a sight to see. Ghazan Valley is one of the green areas of this valley that accommodates the most tourists and the Steel Valley is divided into several valleys, each of which has its own attraction, and there are caves and ancient areas at the mouth of it, which are called The royal settlement is remembered. Near a steel valley, "Kekrak" valley is located in the southeast of Bamiyan valley and there are a group of important Buddhist temples, in the center of which, in

an arch decorated with colored decorations, there is still a ten-meter idol standing in the valley. Cockroaches are available. According to Abulfazl Hayez, there are twelve thousand samouchs in the valley of Steel and Kakar, which shows all the habitats of ancient humans in these caves.

د چاشت درې جهيل Chasht Valley Lake

د چاشت درې جهيل په (۱۶۲) كيلومترۍ كې د باميانو لوېديځ لوري ته د يکه ولنگ د دوهمې برخې ولسوالۍ په مرکز کې قرار لري. دغه جهيل دوه كيلومتره اوږدوالی او (۶۰۰) متره عرض لري، مساحت يې لوړو غرونو ته غځيدلی دی، چې مختلف النوعه کبان، متنوع وحشي-څارويو او حيواناتو يې منظره ښکلي کړي ده. د نوموړي جهيل ليدنه په مختلفو فصلونو کې د ليدلو وړ ده، چې شاوخوا يې مټمرو او غير مټمرو ونو پوښلې ده. دې جهيل ته هر وخت سيلانيان ورځي او د شنبې سيمې، آب او هوا څخه يې خوند اخلي.

Chasht lake is located 162 kilometers west of Bamyan in the center of the second part of the district of Yeka Walang. This lake is two kilometers long and (600) meters wide, its area extends to the high mountains, which has beautified the landscape with different types of fish, diverse wild animals and animals. Visiting this lake is worth seeing in different seasons, which is surrounded by fruitful and non-fruitful trees. Tourists visit this lake all the time and enjoy the green area, weather and climate.

د آجر دره

د آجر دره د کهمر د ولسوالي په (۷۵) کیلو متري بامیانو کې واقع او یوه ساتل شوې سیمه ده، چې لوېدیځې برخې یې په سیغان او کهمر د ولسوالیو پورې تړاو لري. د بحر له سطحې څخه (۳۵۰۰) متره لوړوالی لري. ښایسته ترینه او طبیعي جاذبه یې د ښکار چیانو لپاره ده، چې د محمد ظاهر شاه د سلطنت په دوره کې د ښکار سلطنتي مکان بلل کېده. په دې دره کې نښتر، آهو او وحشي-یورال پسونه موجود دي او همدارنګه هلته نیلي رنګه سیند او دریاب شتون لري، چې د مختلفو ډولو کبانو ښه جاذبه بلل کېږي.

Ajar valley

Ajar Valley is a protected area located (75 kilometers) from Bamiyan in Kehmard District, whose western parts are related to Seyghan and Kehmard Districts. It is 3500 meters above sea level. The most beautiful and natural attraction is for hunters, which was called the royal hunting ground during the reign of Muhammad Zahir Shah. Antelope, deer and wild Ural sheep are found in this valley, and there is also a blue colored river and river, which is said to be a good attraction for various types of fish.

د بکه ولنگ چمن The lawn of Yaka Walang

دا شين چمن يا د باميانو کشمير چې د بکه ولنگ مرکز لوېديځ ته موقیعت لري. د شنو کلیو، وحشي—حيواناتو د ژوند ټاټوبی دی، چې د امير بند نیلي رنگه اوبو يې له منځه یوه پېچلې لار کړې ده. دا چمن د باميانو ولايت له تور یستیکو منابعو څخه شمېرل کېږي، چې په شاوخوا سیمو کې يې د ده سرخ زیارت، چهار ده زیارت، د شاه قلندر زیارت، د تنگ سفیدک لرغونې ساحه، ډبرو پل او تاریک درې پورې غځېدلې ټولې لرغونې سیمې تور یستي بڼه لري. په مختلفو فصلونو کې کورني او بهرني سیلانیان ور څخه لیدنه کوي، همدارنگه چمن ته څېرمه سهیل لوېديځ لورې ته مېوه لرونکو او نورو ونو د لوړو غرونو لمنې او سیمه پوښلې ده، هلته یو ښایسته جېل هم شته، چې په ټولیزه توګه د نیطاف په نوم شهرت لري، یوه ډېره ښه تور یستي او سیاحتي جاذبه بلل کېږي.

This green lawn or Kashmir of Bamiyan is located to the west of the center of Yaka Walang. It is the land of green villages, wild animals, which the blue colored water of Amir Dam has made a complicated path.

This lawn is considered as one of the tourist resources of Bamiyan Province, and all the ancient areas in the surrounding areas, including De Surkh Ziyarat, Chaharda Ziyarat, Shah Qalandar Ziyarat, Tang Sefidak Ancient Site, Dubar Bridge and Turkak, are tourist attractions. . It is visited by domestic and foreign tourists in different seasons.

Also, near Chaman, the area is covered with fruit and other trees on the southwest side. There is also a beautiful lake, which is generally known as Netaf. It is called a very good tourist attraction.

د تاریکک گزگ جهیل

دغه جهیل د غرونو په منځ کې د گزگ د درې شمال لوېدیځ لوري ته د یکه ولنگ چمن په پای کې موقعیت لري. د اوبو دا سیمه چې د امیر بند څخه سرچینه اخلي، د چمن له منځ څخه تېرېږي او د غرونو تر منځ په درو کې بهېږي. دا سیمه د غره خټو (کوهور دی)، لامبو او کبانو نیولو لپاره ښه ځایونه لري، هلته د ډبرو یو پل هم شته چې د اوسېدلو سیمې له غرونو، د نېټو او پیټاب بند سره وصلوي. دا بند د هېواد په سطحه د برېښنا د تولید ظرفیت لري او د دې تر څنګ ښه تور بېستیک ځای بلل کېږي.

Tarikak Gazag Lake

This lake is located in the middle of the mountains, at the end of Yaka Vlang Chaman, in the north-west direction of Ghazak. This water river, which originates from Amir Dam, passes through the chaman and flows in the valley between the mountains. This area has good places for mountain climbing, swimming and fishing. There is also a stone bridge that connects the residential area to the mountains, deserts and Pitab Dam. This dam has the capacity to produce electricity at the level of the country and is also called a good tourist spot.

د یک اولنگ څلوېښت برجه

څلوېښت برجه یو د سلطنتي او تاریخي مانیو څخه دي. د یکه ولنگ دوهمې برخې ولسوالي کې د امیر بند ته څېرمه موقعیت لري. د څېړنو پر بنسټ پدې مانی کې له (۴۰۰) تر (۶۰۰) پورې برجونه موجود دي، سهیل لوېدیځ لورې ته یې یو سټیډیوم د ۶ جریبه ځمکې په مساحت د ډبرو څخه جوړ شوی دی، چې د لرگ پشټي په نوم نومول شوی دی، د برج د پاسه تر چټ پورې د اوبو دریاچه وجود لري، چې په پخوا وختونو کې د سلطنتي مانی اوسېدونکو د دې لارې څخه اوبو ته لاس رسې درلود. یاده مانی د تاریخي او توریستي ځایو څخه ګڼل کېږي، چې په تاریخ کې دغه سیمه د بربر شاه مقر په نوم نومول شوې ده او لرغنتوب یې (۷۰۰) کلونو ته رسېږي. موسیو هاګن فرهنگي کارپوه په (۱۹۸۲) میلادي کال کې د سپړنو په پایله کې د نوموړې مانی څخه یادونه کړې ده، چې د دې تاریخي آثار شتون یې له اسلام څخه مخکې بللی دی. د ګندهارا او اډې سیمو د څېړنو او سپړنو پوهانو ښودلې ده، چې د ساساني صنایع، د عادل نوشېروان او نورو هم په نوموړي مکان او مانی باندې خپل سیوري غوړولی و، چې د سیمیزو فرمان ورکوونکو له خوا په تاریخ کې منعکس شوی دی.

Forty towers of Yaka wlang

Forty towers are one of the royal and historical palaces. It is located near the Amir Band in the second part of Yaka wlang district. Based on the research, there are 400 to 600 towers in this palace. To the south-west side, a stadium is made of stones with an area of 6 acres of land, which is named as Arg Pashti. There is a water lake up to the roof of the tower, which in the past, the residents of the royal palace had access to water from this way. This palace is considered as one of the historical and touristic places. In history, this area has been named after Berber Shah Muqar and its antiquity reaches (700) years. Moussa Hakan, a cultural expert, mentioned this palace as a result of the explorations in (1982) and said that the existence of this historical artefact was before Islam.

Scholars of research and exploration of Gandhara and Ada areas have shown that the Sasanian industries, Adel Noshervan and others also cast their shadow on this place and palace, which has been reflected in history by the regional commanders.

Torpedo Valley دره اژدر

در نزدیک قریه شهیدان دره ای به نام دره ی اژدر است. در اخیر دره، یک دیواره بلند طبیعی سفید رنگ، به شکل اژدر خوابیده، مشاهده میشود و به عقیده ای مردم محل این مکان مقدم گاه حضرت علی بوده و سالانه مردم در فصول مختلف درین مکان جمع گردیده و در کنار تفریح لرضای روحی و معنوی خویش رانیز درین مکان جستجو میکنند.

شیروانی درین باره مینویسد: «در یک فرسخی غرب بامیان، تپه ای است مشهور به تپه اژدر اند که طول آن نزدیک به چهل ذرع و عرض آن شانزده گام و آخر آن تپه مانند سر اژدها دو شاخ گشته، و درازی اش از سه ذرع بیشتر است. در شاخ های آن چشمه ای است به مانند دو چشم، که آب باریکی از آن روان است و به مسافت ده گام نرفته ریگ میگردد. چیز عجیب دیگر اینکه: در وسط آن تپه شکافی به پهنای یک ذرع و طول نزدیک شش ذرع و عمق پنج ذرع میباشد. در اخیر آن شکاف، آبی است بسیار کم، که صدای مهیب شنیده میشود.

There is a valley near the village of Shahidan called Azhdar Valley. At the end of the valley, a long white natural wall, in the shape of a lying torpedo, can be seen, and people believe that this place is the shrine of Hazrat Ali, and every year people gather in this place in different seasons and enjoy their spiritual and spiritual satisfaction. are also searched in this place.

Shirvani writes about this: "One farsakh west of Bamiyan, there is a hill known as Torpedo Hill, which is nearly forty cubits long and sixteen paces wide, and the end of that hill has two horns like a dragon's head, and its length is more than three cubits. Is. In its horns, there is a spring like two eyes, from which a narrow stream of water flows and turns into sand within ten steps.

Another strange thing is that: in the middle of that hill there is a gap one cubit wide, six cubits long and five cubits deep. At the end of that gap, there is very little water, and a terrible sound is heard.

شهر بربر

خرابه شهر شاه حورین، شهر بربر در یکه ولنگ قرار دارد. دیوارهای این شهر مخروطه از سنگ های تراشیده و خشت ناسوز درست شده است که امروزه در خرابه های آن مشهود است. این شهر در فاصله دو یا سه کیلو متری شرق بازار «نیک» یکه ولنگ در امتداد قله کوهی به ارتفاع حدود ۴۰۰ متر آثار مخروطه وسیعی به جای مانده است که نزد مردم محل به نام «شهر بربر» شهرت دارد و می گویند آنجا پایتخت شاه بربرستان بوده که در زمان حضرت علی (ع) با طوع و رغبت اسلام را پذیرا گشته است. کوهی که بالای آن این آثار مشاهده می شود، به نام کوه بربر یاد می شود و از نیمه به بالا یکپارچه صخره است. به قسمی که از سمت شرق و جنوب و غرب آن صعود به بالای کوه به هیچ وجه امکان پذیر نیست. راه ورود به داخل شهر منحصر به سمت شمالی یا به صورت دقیق شمال شرقی آن است که در این قسمت برای جلوگیری از هجوم دشمن دیوار ضخیم و مرتفعی کشیده شده به طول حدود ۶۰۰ متر که فعلا حدود ۳۰۰ متر آن باقی مانده و بقیه آن به مرور ایام از میان رفته است. قسمتی از دیوار از سنگ و خشت ساخته شده و بقیه آن که در یک شیب زاویه دار واقع شده احتمالا از گل پخته و پسخه ساخته شده که به کلی از میان رفته است فقط جای آن به زحمت قابل تشخیص است ضخامت پایه سنگ دیوار حدود چهار متر است هرچی بر ارتفاع آن افزوده میشود اندکی از ضخامت آن کاسته می شود ارتفاع دیوار در اصل ۵ متر بوده و لبه دیوار از دو طرف در حدود یک متر بالا و در وسط دیوار راه عبور و مرور برای نگهبانان ساخته شده است و در فاصله هر صد متری چهار اطاق دیدبانی و یک برج برای تیر اندازی با کمان قابل مشاهده است بیشترین قسمت دیوار به کلی تخریب شده و از میان رفته و در برخی از قسمت ها فقط پایه سنگ آن قابل تشخیص است

Berber city

The ruins of Shah Horin, a Berber city, are located in Yaka Walang. The walls of this ruined city were made of cut stones and refractory clay, which is evident in its ruins today. This city is two or three kilometers east of "Nik" market, along a mountain peak with a height of about 400 meters, there are vast ruins left, which is known as "Berber City" by the local people, and they say that it is the capital of the Shah. It was Berberistan that willingly accepted Islam during the time of Hazrat Ali (AS). The mountain above which these works can be seen is called Berber Mountain and it is a solid rock from the middle to the top. In such a way that it is not possible to climb to the top of the mountain from the east, south and west sides. The way to enter the city is only on the north side, or to be precise, the northeast side, in this part, in order to prevent the attack of the enemy, a thick and high wall has been stretched for a length of about 600 meters. is gone Part of the wall is made of stone and clay, and the rest of it, which is located on an angled slope, is probably made of baked mud, which has completely disappeared, but its place can hardly be identified. The thickness of the base of the wall stone is about four meters. Its height is increased, its thickness is reduced a little. The height of the wall is actually 5 meters, and the edge of the wall is about one meter higher on both sides, and in the middle of the wall, a passageway for the guards has been built, and there are four observation rooms at the distance of every hundred meters. And a tower for archery can be seen. Most of the wall is completely destroyed and gone, and in some parts, only its stone base can be identified.

آثار باستانی گوهر گین

در حدود ۱۸ کیلومتری جنوب شرق مرکز یکه ولنگ در عرض البلد ۳۴ درجه ۴۴ دقیقه، ۳۰.۱۴ ثانیه و در ۶۷.۰ درجه، ۵۰ دقیقه ۴۳.۷ ثانیه طول البلد شرقی واقع بوده ۲۷۰۰ متر ارتفاع آن از سطح بحر می باشد. در این محل باستانی ۷ عدد برج های دوره غوری چندین مغاره بودایی موجود بوده که در بین یک دره زیبا قرار گرفته است.

منطقه ای «گوهر گین» در سمت شمال سرک خاکی و در امتداد تیغه کوه بالای یک تپه و صخره سنگی، آثار دیوار و چندین برج نیمه ویران و پر نقش و نگاری به جای مانده که بسیار کهن و قدیمی می باشد نماید و روزگاری از رونق و استحکام و شکوهمندی زیادی برخوردار بوده است و انسان های سخت کوش و پرتلاشی در آن جا زندگی می کرده اند و برای دفاع از خویش برج های مستحکم و بلندی استوار کرده و فعلا در حدود ۱۷ تا ۲۰ باب برج مخروبه قابل شمارش اند.

به گفته مردم محل تعداد مجموع برج ها از چهل باب هم بیشتر بوده که بسیاری از آن ها از میان رفته اند. دیوار این قلعه یا شهر به کلی فرو ریخته است و از ارتفاع شان کاسته شده است؛ اما از روی قراین به جای مانده دانسته می شود که همه آن برج ها و یا لاقل بعضی از آن ها دارای سه طبقه بوده و دورا دور هر طبقه تیر کش هایی برای تیراندازی با کمان تعبیه شده بود. ضخامت دیوار برج ها به یک تا یک متر و نیم می رسید و خشت هایی که در ساختمان دیوار برج ها به کار رفته بود. مانند خشت های شهر بربر، بعضاً به شکل مربع و بعضی دیگر به صورت مستطیل بود. از خشت های امروزی که در ساختمان ها به کار می روند بزرگتر میباشد.

از قدامت و تاریخ این شهرک کسی چیزی نمی داند. مردم آن را به نام کافری و از توابع شهر بربر می دانند. اما بر اساس چندین گور قدیمی که در نزدیک این خرابه ها مشاهده گردید. تاریخ آن را به پیش از دوران اسلامی نشان می داد. زیرا در کنار اسکلت ها، مجسمه، ظروف سفالی، مهره های سنگی و بعضاً گلی به دست آمده است. بعید نیست که آغاز زندگی در آن به عصر مینرایی برسد و در زمان بودایی ها نیز شاید آباد بوده است.

Gohar Gin's ancient works

It is located about 18 kilometers southeast of the center of Yaka Walang at the latitude of 34 degrees 44 minutes, 3.14 seconds and at the longitude of 67.0 degrees, 5.0 minutes 43.7 seconds, and its height is 2700 meters above sea level. In this ancient place, there are 7 towers of the Ghorī period, there are several Buddhist caves, which are located in a beautiful valley.

In the area of "Gohar Gin" on the north side of the dirt road and along the edge of the mountain on top of a hill and a rocky cliff, the traces of the wall and several semi-ruined towers and colorful paintings have been left, which is very ancient and a symbol of prosperity. And Hamandī has had a lot of strength and glory, and hardworking and hardworking people have lived there and built strong and tall towers to defend themselves, and currently there are around 17 to 20 ruined towers.

According to the local people, the total number of towers was more than 40, many of which have disappeared. The wall of this castle or city has completely collapsed and their height has been reduced. But from the evidence left, it is known that all those towers, or at least some of them, had three floors, and there were two archers around each floor for archery. The thickness of the walls of the towers reached one to one and a half meters and the clay used in the construction of the walls of the towers. Like the bricks of Berber city, sometimes they were square and others were rectangular, they are bigger than today's bricks that are used in buildings.

No one knows anything about the tradition
a n d

history of this town. People know it as Kafri and it is a part of Berber city. But according to several old graves that were observed near these ruins, its history was shown before the Islamic era, because beside the skeletons, statues, pottery, stone beads and sometimes clay were found. It is not unlikely that the beginning of life in it reaches the Mithraic era and it may have been prosperous during the time of the Buddhists.

Kelligan ancient site

ساحه باستانی کلیگان

این ساحه باستانی در ۴۸ کیلومتری شمال غرب ولسوالی یکه ولنگ موقعیت دارد و دارای مغارهای متعددی میباشد که این مغاره ها به اندازه های مختلفی ساخته شده است. همچنان در غرب کلیگان بقایای ساختمان تخریب شده دوره بودایی که به شکل دوطبقه ای در محوطه تقریباً (۴۳) متر و (۳۴) متر مربع مساحت اعمار گردیده و این ساحه در ۳۴ درجه، ۵۲ دقیقه و ۵۴.۴ ثانیه عرض البلد شمالی و ۶۶ درجه، ۴۱ دقیقه و ۱۹.۶ ثانیه طول البلد شرقی قرار داشته و ۲۳۳۲ متر از سطح بحر ارتفاع دارد. در جنوب این ساختمان بقایای یک استوپه مدور به کار برد سنگ و رازی گل خام که قسمت بیشتر آن تخریب گردیده است.

This ancient area is located 48 kilometers northwest of Yake Velang district and has many caves that are built in different sizes. Also, in the west of Kaligan, there are remains of the destroyed building of the Buddhist period, which was built in the form of two floors in the area of approximately (43) meters and (34) square meters, and this area is located at 34 degrees, 52 minutes and 54.4 seconds of north latitude and 66 degrees. It is located at 41 minutes and 19.6 seconds of eastern longitude and is 2332 meters above sea level. In the south of this building, there are remains of a circular stupa made of stone and raw clay, most of which has been destroyed.

Tourist accommodation in Bamyān

محلات اقامتی توریستی در بامیان

Bamyan and the existence of its attractions have caused the public and private investors to undertake service measures for the convenience of tourists and to build luxurious and well-equipped hotels in the province, which include: Gholghlah Hotel, Shahi Hotel, Noband Qola Hotel, Selk Road Hotel, Highland Four Tower Hotel, Bamyan Hotel and Four Tower Hotel are located in the center of Bamyan Province, and there are some non-standard hotels in the center and tourist areas, which tourists can use as a comfortable place to stay.

بامیان و وجود جاذبه های آن سبب گردیده اند که سرمایه گذاران دولتی و خصوصی برای تسهیلات برای سیاحان دست به اقدامات خدماتی زده و هتل های مجلل و مجهزی را درین ولایت اعمار نمایند که عبارت است از: هتل غلغله، هتل شاهی، هتل نوبند قلا، هتل سلک رود، هتل چهار برج هایلند، هتل بامیان و هتل چهل برج اند که در مرکز ولایت بامیان واقع بوده و عده ای هتل های غیر معیاری نیز در ساحه مرکز و مناطق توریستی وجود دارد که توریست ها می توانند از آن به عنوان مکان اقامتی و رفاهی

استفاده کنند.

هوتل افغان تور

هوتل غلغله

هوتل شاهی

قدیمی ترین رنگ روغنی جهان در بامیان

تا کنون گمان غالب بر این بود که نقاشی رنگ و روغن از اختراعات اروپایی هاست که طی سده های ۱۵ و ۱۶ میلادی برای نخستین بار به کار رفته و با مرور زمان به حالت کنونی اش رسیده است. اما اکنون گفته می شود که با کشفیات تازه باستان شناسان ژاپنی، اروپایی و آمریکایی در غارهای دره بامیان افغانستان بخشی از تاریخ نقاشی جهان بوده این دانشمندان در بامیان به نمونه هایی از دیوار نگاره های رنگ و روغن برخورد کرده اند که هزاران سال قدمت دارد.

خانم یو کو تانی گوجی، پژوهشگر و عضو مؤسسه ملی پژوهش ژاپن میگوید که: «تصویرهای دیواری بودا در مرکز افغانستان که متعلق به حوالی سال ۶۵۰ میلادی است، نخستین نمونه کاربرد رنگ و روغن در هنر نقاشی جهان است. دره معروف بامیان شهرت خود را مدیون دو تندیس غول پیکر بودا داشته و در غارهای این دره آثار هنری ای زیر گرد و غبار نهفته بود که اندک کسی از موجودیت شان آگاهی داشت. به گفته باستان شناسان، در این نگاره ها تأثیرات هنر نقاشی چینی و هندی را به وضوح می توان مشاهده کرد. ترکیبات روغنی ۱۹ اثر از ۵۳ دیوار نگاره بامیان را پژوهشگران مؤسسه حفاظت از آثار فرهنگی کتی مستقر در لس آنجلس آمریکا تشخیص داده اند. روغن های متنوع با چنان تکنیک پیچیده ای در نقاشی ها به کار رفته است که من تصور می کردم در برابر نقاشی های قرن ۱۴ یا ۱۵ ایتالیا ایستاده است. با بررسی دیوار نگاره های کهن اروپا و آسیای مرکزی حقایق جدیدی در مورد ریشه های نقاشی رنگ و روغن آشکار گردید که ممکن منشأ اصلی آن بامیان بوده باشد.

The oldest oil paint in the world in Bamiyan

Until now, it was believed that oil and color painting is one of the European inventions that was used for the first time during the 15th and 16th centuries AD and has reached its current state over time. But now it is said that with the new discoveries of Japanese, European and American archaeologists in the caves of Bamiyan Valley, Afghanistan, it is part of the history of world painting. These scientists have come across examples of wall paintings in Bamiyan that are thousands of years old.

Mrs. Yoko Taniguchi, a researcher and member of the National Research Institute of Japan, says that: "Buddha wall paintings in the center of Afghanistan, which belong to around 650 AD, are the first examples of the use of paint and oil in the art of painting in the world." The famous Bamiyan Valley owes its fame to two giant Buddha statues, and in the caves of this valley, there were works of art hidden under the dust that few people knew about. According to archaeologists, the effects of Chinese and Indian painting can be clearly seen in these paintings. The oil compositions of 19 works out of 53 murals of Bamiyan have been identified by the researchers of the Getty Institute for the Protection of Cultural Artifacts based in Los Angeles, USA. A variety of oils are used in the paintings with such a sophisticated technique that I imagined it would stand up to 14th or 15th century Italian paintings. By examining the ancient wall paintings of Europe and Central Asia, new facts were revealed about the origins of oil painting, which may have originated in Bamiyan.

ساحات متفرقه توریستی بامیان

کوه عروس پنجاب، پشته غرغری، کوه میخ ورس، زیارت شاه سرآب، آبشار نوبالای سچک، دره سومره، دره آهنگران، حوزه های قله شاه فولادی، حوزه های سر دره آهنگران، خواجه علی، دره ای سغلو، زیارت گاه ها، آب ایستاده نبطاق صنایع دستی، پارک ها و باغ، حیات وحش گیاهان طبی میتواند جاذب باشد که هر بیننده ای را به سوی خود می کشاند که بنا بر عدم تحقیقات موثق از تشریحات جا مانده و در فواصل زمانی این مکان ها نیز معرفی خواهد گردید.

Various tourist areas of Bamyan

Arous Mountain of Punjab, Peshte Gharghari, Mih Vars Mountain, Shah Sarab Shrine, Nubalai Sechak Waterfall, Sumareh Valley, Ahangaran Valley, Shah Fuladi Peak Areas, Ahangaran Valley Head Areas, Khaja Ali, Seghluq Valley, Nitaq Standing Water Handicrafts, parks and gardens, wild life of medicinal plants can attract every viewer, which is left behind due to the lack of reliable research and will be introduced at intervals of these places.

